

i posiadać osobną numerację. Przy oznaczeniu nazwiska przepisującego felczera winien być wyraźnie przed nazwiskiem umieszczony wyraz „felczer”.

§ 16. Lekarstwa mogą być wydawane przez apteki jedynie z przepisu felczerów, uprawnionych do wykonywania czynności felczerskich w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 17. Felczerzy mają prawo przepisywać jedynie te leki, które objęte są każdorazowo obowiązującą farmakopeą, zabrania im się zapisywać leki zamieszczone w spisie A dołączonym do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 22 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 11, poz. 100).

§ 18. Lekarstwa za receptami felczerów mogą być wydawane tylko przez apteki, znajdujące się na obszarach wymienionych w § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 19. Przygotowywanie i sprzedaż leków jest felczerom wzbronione.

§ 20. Felczerzy podlegają nadzorowi właściwych władz administracyjnych I instancji.

§ 21. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą pociągani do odpowiedzialności na mocy ogólnych postanowień karnych.

§ 22. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko

234.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych

dnia 10 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie ustalenia rodzajów kotłów parowych, podlegających nadzorowi względnie bezpośredniemu dozorowi Ministra Kolei Żelaznych.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50 poz. 303) w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108 poz. 786) oraz w związku z § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonywania dozoru nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 10 poz. 80) zarządza się co następuje:

§ 1. Następujące rodzaje kotłów parowych podlegają tak nadzorowi jako też bezpośredniemu dozorowi Ministra Kolei Żelaznych:

- 1) Kotły parowozowe i ustawiane w wagonach kolejowych kolei żelaznych normalnych i dojazdowych użyteczności publicznej przy budowie i eksploatacji tych kolei;

- 2) kotły parowozów kolei fabrycznych, o ile te parowozy wchodzi na tory kolei żelaznych normalnych i dojazdowych użyteczności publicznej.

§ 2. Następujące rodzaje kotłów parowych podlegają bezpośredniemu dozorowi Ministra Kolei Żelaznych:

- 1) Wszelkie inne prócz wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego kotły parowe używane na kolejach żelaznych normalnych i dojazdowych użyteczności publicznej przy budowie i eksploatacji tych kolei;
- 2) kotły parowe używane w urządzeniach i przedsiębiorstwach kolejowych, zarządzanych przez władze kolejowe.

§ 3. Minister Kolei Żelaznych wydaje przepisy o budowie, ustawianiu i dozorze kotłów parowych, wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego, udziela pozwoleń na ich ustawianie, przenoszenie i używanie oraz wykonywa bezpośredni dozór nad nimi.

§ 4. Odnosnie do kotłów wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia Minister Kolei Żelaznych wydaje pozwolenia na ich ustawianie, przenoszenie i używanie oraz wykonywa bezpośredni dozór nad nimi na mocy przepisów ogólnych, zawartych w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1921 r. w przedmiocie przepisów o budowie, ustawianiu i dozorze kotłów parowych używanych na lądzie (Dz. U. R. P. № 103 poz. 744).

Wyłączone są z pod bezpośredniego dozoru Ministra Kolei Żelaznych i podlegają bezpośredniemu dozorowi Ministra Przemysłu i Handlu kotły parowe przedsiębiorców prywatnych podejmujących na kolejach żelaznych normalnych i dojazdowych użyteczności publicznej roboty stałe lub czasowe.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

Minister Kolei Żelaznych:
J. Marynowski

235.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 11 kwietnia 1922 r.

o uzupełnieniu art. 24 Przepisów przewozowych, obowiązujących na kolejach polskich.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie podróźnych, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Art. 24 Przepisów przewozowych, stanowiących część I Taryfy na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych normalno i szerokotorowymi polskimi kolejami państwowymi i normalnotorowymi kolejami prywatnymi, zarządzanymi przez Państwo (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 97, poz. 708), uzupełnia się nowym ustępem 3 i postanowieniem wykonawczym do tegoż treści następującej:

„3. Zabrania się bez uzasadnionych przyczyn zatrzymywać pociąg podczas biegu przy pomocy hamulca bezpieczeństwa lub innym jakimkolwiek sposobem. Za przekroczenie postanowienia niniejszego podróży winien uiścić bezzwłocznie na rzecz kolei 5000 marek; prócz tego, na wypadek szkód, wyrządzonych takim czynem kolei lub osobom trzecim, ponosi podróży odpowiedzialność sądową na zasadach ogólnych.

(Post. Wyk.). W razie odmowy natychmiastowego uiszczenia kwoty 5000 marek lub też na wypadek wyrządzonych zatrzymaniem pociągu strat, kolej sporządza protokół celem dochodzenia w drodze sądowej praw, wypływających z postanowienia powyższego”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 maja 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:
J. Marynowski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

236.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 11 kwietnia 1922 r.

o wprowadzeniu na liniach Towarzystwa akcyjnego łódzkich elektrycznych kolei dojazdowych taryfy bagażowej.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na liniach Towarzystwa akcyjnego łódzkich elektrycznych kolei dojazdowych opłaty za przewóz bagażu oblicza się bez względu na odległość

od każdej sztuki wagi do 50 kg.—80 mk., wagi zaś ponad 50 do 100 kg.—160 mk.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 maja 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:
J. Marynowski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

237.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 12 kwietnia 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 27 września 1920 r. w sprawie wydawania paszportów zagranicznych osobom udającym się za granicę celem pracy zarobkowej.

Na podstawie dekretu z 27 stycznia 1919 r. o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. P. P. P. № 11, poz. 127) i rozporządzenia Rady Ministrów z 17 kwietnia 1919 r. w przedmiocie zmiany trybu wydawania paszportów zagranicznych (Monitor Polski № 89-a z 18 kwietnia 1919 r.) — zarządza się co następuje:

Artykuł 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej z 27 kwietnia 1920 r. w sprawie wydawania paszportów zagranicznych i przepustek osobom udającym się za granicę celem pracy zarobkowej (Dz. U. R. P. № 36 poz. 207) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 2. Wychodźcy mogą otrzymać za pośrednictwem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, względnie organów jego (państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami) paszporty z rocznym terminem ważności i w tym wypadku zwolnieni są od wszelkich opłat, z wyjątkiem: 1) pięciomarkowej, wpłacanej do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, 2) za druk paszportu po cenie kosztu”.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski